

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSPØRENINGEN PORS

Nr. 7

August 1949

4. årgang

Analyse og studie!

Når dette leses, så har Pors allerede hatt sine første kamper i 1. divisjon, og forhåpentlig med bravur.

Under Pors' kamper i Hovedserien tok jeg det som en sportslig hobby å studere de forskjellige Pors'medlemmers og tilhengers måte å reagere på under kampens forløp når spillet skifter, og når der oppsto prekre situasjoner foran Pors'målet. Da kunne man se de forskjellige sinnsstemninger i tilhengers opptreden, og samtidig hvorledes patriotene oppførte seg, og jeg vil da forsøke å gi en liten analyse av disse 2 grupper.

Tilhengers gruppe er jo for det meste den største, og består av de mest beherskede. De har alltid dette gode ved seg, at de opptrer med en bra oppførsel. De gleder seg når Pors'erne får spillet til å gli, med oppfinnsomme kombinasjoner. Skulle det hende at Pors får et mål, kan en se gleden hos dem, et lite smil, og en ganske god men behersket applaus. De beholder sin plass, og du ser dem aldri springe rundt for å omfavne kjente og ukjente.

Skulle det være motstanderen som får puttet inn 1 mål på Pors, ser vi straks alvor et i deres ansikter, men det er ikke lenge før de tar seg inn igjen, og finner ut at de kan gi seg tilkjenne som gode tapere, og gir anerkjennelsen tilkjenne ved en liten klappsalve, men ganske svakt.

Når kampen er over, går de som regel hver til sitt. Skulle de treffe en som f. eks. har holdt på det andre laget og vunnet, er de ikke bange for å gi seg i prat og diskutere med vedkommende. De er da helt saklige, og er skjønt enige i at det beste laget vant, og

at seiren kunne ha vært større. Når de så kommer hjem til middagen, kan kona godt se, at noe er i veien, men de spiser sin middag med god appetitt, takker eller gir kona et lett trykk på skulderen for god mat, men kanskje ikke så mye, som hvis det hadde blitt seier. Kona er også en fotballinteressert, kanskje også tilhenger, og har ventet spent på mannen og resultatet. De er helt rolige, og glemmer etter hvert som det lider mot aftenen, kampen og nederlaget. — Patriotene derimot, som er den nest største gruppen, gjør allikevel mest av seg. Har vi en særdeles viktig kamp som skal spilles, begynner nervene å komme i ulage mange dager i forveien. Er det en forretning de har, er det vanskelig for dem å holde hodet klart. Ja, de har til og med glent å klippe merker for rasjonerte varer, som sjokolade, og til og med har de glemt å ta betaling for varene, men for at det siste skal skje, så må det minst være en hovedseriekamp, eller en semifinale, eller finale-kamp i cupen.

Når kampdagen kommer, har de ikke bestemt seg om de skal overvære kampen eller ikke, og bestemmer de seg ikke for å se den, tar de seg gjerne en tur rundt Annerød, eller stikker tilskogs, eller andre steder, hvor de ikke kan høre brølet fra Stadion, og hvor de ikke kan få tak i telefonen for å høre resultatet.

Er det noen som kjenner seg igjen fra i fjor? Når kampen er ferdig, gjerne et par timer etterpå, tar de seg voldsomt sammen og går til byen. De spør ikke om resultatet, men går som på nåler, for å oppfange et eller annet av kampen. Er det blitt seier, går de

rakt inn i flokken og begynner å diskutere kampens gang, selv om de ikke har sett den!

Skulle kampen være tapt, går de som regel rett hjem, uten å besvare en forbigående hilsen, helt ute av balanse, nekter å spise det kona eller foreldre har satt fram, og går med våte øyne rak i senga, hvor de blir liggende til neste morgen.

Bestemmer de seg for å se kampen, er de gjerne en time for tidlig oppe på Stadion. De snakker ikke særlig til noen, men er det en god kjenning, så spør de med bange anelser: «tror du det går bra». De legger ikke merke til svaret de får, men går fra den ene til den andre med samme spørsmål.

Når tiden nærmer seg, finner de sin plass på tribunen, og rigger fram og tilbake i nervøsitet, for nå begynner den største uroa. Når lagene har entret banen, forsvinner de vekk fra sine plasser og gjemmer seg til kampen godt og vel har begynt, og da venter de til de hører et av lagene har scoret mål. Er det Pors, kommer de med et smil. Er det omvendt, er de så små, at ingen legger merke til dem. De merker ikke om spillet er godt eller dårlig, heller ikke hvilket lag som er best. For dem gjelder det at Pors vinner, likegyldig om det ikke er fortjent. Scorer Pors, oppfører de seg som ville dyr, brøler i lange stunder, veiver med armene slik at de er farlige å komme i nærheten av. Men går det galt, så nøyer de seg ikke med bare å sture, men slynger utilbørlige rop ut på banen: «Spiller dere med 12 mann — hvorfor ikke bruke linjemennene også, så har dere 14 mann», eller kanskje en av motparten har i iveren gått litt forkjært på, så hører man straks et hest brøl: — «ut med ham, vis ham ut, den råtampen, hva har vi dommer'n for, er han blind, ufattelig hvorledes han kan ha lov til å dømme». Hvis Pors vinner kampen, går de hjem, gjerne isammen med Urædd, eller Tolnes' tilhengere, og diskuterer så fil-lene fyker.

De vil aldri gi tilkjenne, at motstanderen var best, for nå er det Pors for alle penga, og det var ikke tvil om at Pors var det beste laget, og at de minst skulle hatt et par 3 mål til.

Har Pors tapt kampen, går de gjerne et par minutter før slutt, eller de venter til de fleste har forlatt Stadion. Da får de tak i en drosje og for nedrullede gardiner bærer det hjemover. Ja, slik er det når de ikke kan finne sportslig glede og fornøyelse i fotballen. De må ha det fryktelig vondt, og fri og bevare meg vel for å komme i det samme

Stag-affæren

Vi finner ikke noen grunn til å ofre mange ordene på «Stag-affæren». Det hele var jo en serie med bedrøveligheter. Eneste lyspunkt var vel «Kalles» fighting spirit, men også han gikk visst trett da det gjaldt som mest. Scoringen hans var imidlertid en fin prestasjon.

En mager trøst får det være at det gikk samme veien med f. eks. Storm og Sandaker. Nå klamrer vi oss til det håpet at bunnen er nådd, og at det heretter vil gå oppover igjen og det med raske skritt. Resultatene fra Danmarks-turen tyder igrunnen på at vendingen er kommet. Måtte fortsettelsen bekrefte at dette er riktig. Og husk: en virkelig sportsmann gir aldri opp! — Det ser forresten ut til at laget ikke får det til å klaffe på hjemmebane lenger, hva grunnen nå kan være. Både i fjor og hittil i år er de beste kampene spilt ute, og dette er vel litt bakvendt, da hjemmebane jo alltid blir regnet for et ikke lite pluss. Neste gang laget spiller hjemme, viser vi at vi har tro på guttene. Det er i motgang vi publikumere skal hjelpe spillerne. I medgang trenger de oss ikke.

TIL PORS' TURN- OG DAMEGRUPPE!

Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning vårt bryllup.

Edith og Kåre.

— Og så en kraftsats fra boka «Idrott og Folkebildning»: — «Idretten er ikke bare kroppslig ferdighet, — den er intelligens, vilje og ånd».

— Vi noterer at Finlands store skøyte-løperske — forhenværende finske frøken Verne Lesche, nå er gift med redaksjonssekretær Malm Vanberg, Kongsberg. — Betyr det at verdensmesteren fra 1939 og 1947 som er den eneste som har vært med i alle løpene om verdensmesterskapene, siden det første ble holdt i 1936 — skal representere Kongsberg?

delirium, da var vel ikke nerveklinikken langt unna.

W. L.

Under redaksjon av en komité.
 Abonnement kr. 5,— pr. år.
 Løssalg kr. 0,50 pr. stk.

Vi er bryssomme med laget.

Svar til Anonym.

I forrige nr. av medlemsbladet retter en innsender, undertegnet Anonym, kritikk mot U.K., d.v.s. sportsutvalget for A-laget og mot enkelte spillere. Her serverer han diverse spark eller kanskje riktigere «svingslag» mot både denne og hin.

Jeg er ikke noe særlig begeistret for anonyme forfattere av opplagte diskusjons- cmner, slik som i dette tilfelle. Det er imidlertid enkelte ting i denne artikkel, som jeg føler meg fristet til å imotegå. Det gjelder kritikken mot U.K. Kritikken av spillerne overlater jeg til deg, herr Anonym, å utdype videre.

«Det er ikke alltid hyggelig å være U.K. for et fotballag», skriver du. Dette må jeg være enig med deg i, selvom det mange ganger også er både hyggelig og morsomt.

Du sier videre: «Tross skade, sa Erling seg villig til å spille i Stavanger. U.K. godtok det. Er det riktig? Nei! Hvorledes går han i dag? og hvem har ansvaret for det?»

Du vil da vel ikke påstå, herr Anonym, at U.K. er skyld i og dermed palagt ansvaret for at Erling ble skadet i kampen, og derfor måtte gå med gipset bein?!

Du kan vel ikke i fullt alvor mene at U.K. har ansvaret for at spillere blir skadet i kamper? I så fall tror jeg du blir temmelig alene med den meningen.

Det kunne forøvrig ikke falle oss i U.K. inn å sette en spiller opp i kamp, hvis han selv påsto at han ikke kunne gjennomføre den.

Ansvar har nok U.K., men ikke i den retning som du antyder. «Hvorfor ikke bruke våre unge, når det ikke sto noe på spill», spør du. Du mener altså at når vi ikke hadde sjanse til å bli i Hovedserien lenger, så kunne vi kanskje reist til Stavanger med hvilket-somhelst lag? Og kanskje gjort en dårlig figur!

Hva ville da dommen blitt i Stavanger og i landet ellers? Jo, det laget hadde da sannelig ikke noe å gjøre i Hovedserien! Slik ble nå kritikken heldigvis ikke — tvertimot!

Hvor har du forresten det fra at den spiller som ble satt utenfor i kamp nr. 2 mot Viking, var den mest positive i kamp nr. 1? Såvidt jeg vet så du ikke kamp nr. 1. Hva bygger du da din kritikk på? På referat kanskje, og ikke ut fra selvsyn.

Du skriver videre: «De gamle får være med selvom de spiller aldri så svakt, bare navnet gjør seg på laget». Vil du dermed påstå at Sverre er en «gammel» spiller? Og min kjære Anonym, så mye burde du da vite, at om en spiller er satt utenfor i en enkelt kamp, så er han dermed ikke «dødsdømt». Skulle det da være noe i veien for å sette ham opp som reserve? Sverre ble i nevnte tilfelle satt på reservebenken fordi U.K. betraktet ham som den nest beste i øyeblikket, og ikke fordi han hadde noe «navn».

Nei, la de unge spillere gjennom innsatsvilje vise om de er bedre enn de gamle. Det er den naturlige utvikling, og deres tur kommer nok.

Jeg synes også det smaker litt av mangel på logikk i kritikken din. Du skriver bl. a.: «Det har jo vært en ganske forskrekkende vane dette å sjalte ut spilleren etter en prøve-kamp, hvis han ikke innfrir forventningen». Så sier du lenger ute i artikkelen under behandlingen av Øivind: «Fjorårsformen er det langt igjen til, og U.K. burde spart deg for videre deltakelse på A-laget. Det er ikke nok at du selv og U.K. tror at du kommer».

Hvor er logikken? Jeg kan ihvertfall ikke finne noen, og enda mindre forstår jeg av det, når vi alle vet hvor godt Øivind kan spille. En annen sak er det at gutten forserte treninga for hardt.

Ja, dette var noen «parader og stoppestøt», som jeg som medlem av U.K. mener jeg har rett til å gi. Jeg er fullt oppmerksom på hvilket ansvar det hviler på oss i U.K. og jeg vet også at vi er utsatt for kritikk, særlig i år som det ikke har gått slik som vi alle hadde ønsket det. Vi i U.K. er mottakelig for kritikk og liker gjerne å få gode råd og vink, men en vilkårlig og lett kjøpt og dertil anonym kritikk her i medlemsbladet er vel ikke «fair play»?

Jeg må innrømme at vi har gjort bommerter, og vi kommer muligens til å gjøre flere, sesongen er jo ikke slutt enda, men jeg kan forsikre deg, min gode Anonym, her i U.K. blir det ikke tatt noen personlige hensyn ved oppsetting av lag. Kun det som vi mener er det beste for Pors, er godt nok for oss.

Andr. Skilbred.

Merkepeler i fotballens utvikling:

1863 ble det engelske fotballforbund stiftet.
1878 brukte fotballdommeren fløyte for første gang.

1882 ble innkast med begge hender innført.

1885 ble profesjonell fotball innført i England.

1891 ble Norges fotballforbund stiftet -- samme år skjedde en forferdelig ulykke under fotballkampen England og Skottland. En tribune styrtet ned og 25 mennesker ble drept og 24 alvorlig kvestet.

1908 spilte Norge sin første landskamp mot Sverige -- og vi tapte 3--11 -- samme år ble England vinner av en internasjonal turnering uten å tape et eneste mål.

1912 ble ekstraomganger ved cupkamper innført.

1917 ble Norges første grasbane -- i Stavanger -- innviet.

1925 ble den nye offside-regelen innført.

1926 ble Ullevål Stadion -- landets største grasbane -- innviet.

1928 meldte England seg ut av Fifa.

1930 vant Uruguay verdensmesterskapet i fotball.

1933 var det 136.000 tilskuere ved landskampen mellom England og Skottland.

I 1936 ble Italia olympisk mester i fotball. Norge fikk bronsemedaljen. Sverige tapte i 1. runde for Japan 3--2, og Danmark deltok ikke.

W. L.

3 4 8-4

Ja, slik er stillingen pr. i dag. Odd leder avdelingen, men Pors ligger, tross nederlaget den 20., bra an. Det er mange kamper igjen, og ingen kan allerede nå si hvilken posisjon de enkelte klubber kommer til å innta innen serien er ferdigspilt. Mange kamper må nemlig betraktes som usikre -- og alt kan som kjent hende i fotball.

En er tilbøyelig til å tro at nivået i kretsen er meget variabelt, men det ser, tross alt, ut til at Borg er en av våre sikreste serietravere med Odd og Pors på hjul, hittil ihvertfall.

Vi husker alle stillingen i serien ved begynnelsen av fjorårs-sesongen. Odd var nærmest i hovedserien etter hva en kunne forstå, men dengang ble alle tips gjort til skamme. Det kan hende en gang til, men så langt bør det ikke gå en annen gang. Vi må ikke tape noen poeng om laget skal bli levnet noen

sjanser til å komme i hovedserien igjen. En ting er sikkert: lykkes det ikke etter denne serien, tror jeg vi må vente en tid med de tankene. Da må foryngelsen komme, og det tar sin tid å få bygd opp en ny lagsstamme av unge spillere, selv om foryngelsesprosessen gjennomføres delvis nå.

Vi har mange spillere som sikkert kan bli meget habile om de blir plasert riktig på laget. Det er det som skaper vansker, og slike vansker skal det også en viss posisjon flaks til for å overvinne.

Vi får håpe det kan lykkes U.K. å finne fram til en riktig oppsetting av laget, slik at vi virkelig kan få noe av den slagkraften som trengs. Så håper vi på en rik poengnost.

J.N.

Fra turngruppa:

Det så i år ut som om det ikke var noen som kunne påta seg arrangementet av krets-turnstevnet. Men en dag fikk vi innbydelse til stevne fra Langesunds Idrettsforening som hadde påtatt seg arrangementet den 29. mai.

For vårets vedkommende så det ikke lyst ut. Hele uken forut -- til og med lørdag -- regnet det, og kaldt var det. Er sikker på at det var mange spente ansikter i vinduet søndag morgen. Disse fikk den gledelige overraskelse at solen skinte, -- varmen var det verre med.

Vi reiste fra Vestsidens torv kl. 1/29, med buss, og var i Langesund kl. 1/210. Randi (formannen vår) som hadde vært på «tinget» dagen før -- møtte oss og delte ut medaljer og programmer.

Da fellestreningen for damene begynte kl. 10, rakk vi bare å skifte og springe bort på sportsplassen. Denne treningen gikk «krimi-nølt», på grunn av at musikken var saktere enn vi var vant til. Programmet måtte gjennomgås to ganger. Andre gangen gikk det litt bedre.

Etterpå hadde vi et par timer til egen disposisjon. De fleste benyttet da anledningen til å få seg litt mat.

Kl. 2 gikk paraden fra skolen, rundt i byen og til sportsplassen. Etter hva vi hørte folk langs «veikanten» sa, var det visst et pent tog å se på. Etter ankomsten på sportsplassen ble det talt, hvoretter fanebærerne fikk ordre om å fjerne seg, og vi marsjerte ut av banen.

Herrene hadde først fellesoppvisning og enkeltmannsturn, så kom veteranroppen, hvor 70-åringene svinget seg i stanga og hoppet --

nesten som ungdommen. Deretter dame-clitetropp fra Rjukan som var et syn å se. Noe så grasløst og presis ser en ikke ofte. Så var det vår tur og dette gikk ihvertfall for musikkens vedkommende — bra (hadde forresten en annen pianist), og etter publikum å dømme, tok det seg visst bra ut.

Etter stevnet var det fellesmiddag på Langesund Bad. Det var ikke fritt for at vi ble litt skuffet da makrellkakene kom på bordet, men de var over all forventning, og da vi alle vistnok var sultne, forsvant skuffelsen fort. Desserten besto av rabarbragrot m/ vaniljesaus. Under middagen ble det holdt flere taler, og fru Bjerkoen (stevnets arrangør), fikk både åndelig og levende blomster.

Stevningen vokste for hver tale. Til slutt opplyste kretsens formann at medaljeutdelingen skulle foregå utenfor, umiddelbart etter middagen. Da dette var over, ruslet de fleste ned på brygga, hvor dansen foregikk til sent på kveld.

Idrettsminne

Idet jeg gar tilbake til året 1909, er det jo ikke så liketil å huske alt, men la gå:

Etter iherdig trening fra våren ble Lyn utfordret av Storm til en kamp på Kleiva, men dessverre med tap 5—0. Etter en tids trening igjen, utfordret vi Storm til en returkamp på vår bane. Dagen blev imotesett med stor forventning, og idet en entret banen skuffet ikke publikum, for Grønland og Molhaugen var gått alle mann av huse, — men Storm var i den tia et godt hårdtspillende lag. Kampen tok til med et press og et pågangsmot fra Storms side som en ser altfor lite til nå for tia, og etter 30 min. spill hadde de oppnådd hele 3 mål, men så vendte spillet seg, vi fikk 1 mål, så resultatet av 1 omgang ble 3—1 i Storms favor.

I annen omgang åpnet Lyn kampen ved at alle mann gikk på for fullt, særlig vil jeg fremheve venstre ytre og indre, Johannes Weber og Per Olsen, de ga den rene oppvisning, og skudd haglet mot Storms mål. Resultatet uteble heller ikke. Per og Johannes laget hele 4 mål. Gleden var stor. Grønland og Molhaugen jublet, alt var et eneste kok. Sluttresultat Lyn 5 og Storm 3 mål.

Halfdan Realfsen.

P. S. Utfordrer herved Karl Malmgren til å skrive neste Idrettsminne.

UNGDOMSLEDERKURSET

på Langesund Bad.

Utvalget for barne- og ungdomsidretten i Telemark arrangerte i tida 30/6—3/7 i år et instruksjonskurs for lagledere, på Langesund Bad. Hensikten med kurset var å gi deltakerne et innblikk i de forskjellige idrettsgrener, så de kunne ta seg av de yngre i sine respektive klubber, og legge inn forskjellige øvelser under treningen med dem, så man dermed kunne komme bort fra spesialisering i en bestemt idrett i oppveksten, da dette ikke bare er av det gode.

Det var anmeldt i alt 16 deltakere til kurset, men bare 10 av disse møtte fram. Av disse hadde Pors 2 deltakere, Urædd 2, Rjukan 2, Storm 1, Brevik 1, Bamble 1 og Langesund 1.

Kursets leder var O. Soltvedt, med Jak. Johannessen og Aksel Fjeld som instruktører.

Av de 25 timer som var til rådighet var 3 timer forbeholdt treningslære, svømming og livredning 2 timer, gymnastikk og leik 2 timer, fotball 2 timer, orientering 2 timer, friidrett 5 timer, håndball 2 t., foredrag 4 timer, og lagsarbeid 3 timer. Det ble knapt med tid for enkelte øvelser, men deltakerne fikk allikevel et ganske godt innblikk i de forskjellige grener, både gjennom teori og praktiske øvinger.

Utenom de forannevnte instruktører var det også foredrag av dr. S. B. Sivertsen, Porsgrunn, og en representant fra forbundet. For orienteringens vedkommende hadde Porsgrunns Orienteringslag vært så imøtekomende å sende 3 mann som tilbrakte lørdagskvelden sammen med deltakerne i skauen på Tråk. De hadde her lagt en liten pen løype som samtlige fant ut av. Uten forkleinelse for noen av de andre idretter så var det nok orienteringen som satte en ekstra spiss på programmet.

Alt i alt var det et helt igjennom vellykket kurs, noe som samtlige deltakere var enige om.

Det kan kanskje være av interesse å høre at Aksel Fjeld fikk en sei på 5 kg. med drag-snøre på en båttur som ble arrangert.

O. K.

*

Fra «Pors» deltok Elen Realfsen og Odvin Kristiansen, og vi håper at foreningen vil nyte godt av de impulser disse to sikkert har fått i Langesund.

„Magne ettersøker en Orienteringsgruppe”!

Magne ytrer ønske om å få en Orienteringsgruppe i Pors, og hvorfor ikke?

Dessverre er det få som har sine egne rettet på denne idrettsgrenen i Pors, og som Magne sier, det er en herlig, sunn og god idrett. På østlandet har orienteringsgruppene blitt så populære at deltakerantallet har økt kolossalt. Løpene må derfor begrenses på østlandet, ja ned til 2—300, og det kan på en søndag avvikles 2—3 løp med 300 deltakere i hvert. Det må være noe ekstra med denne sporten? Ingen annen idrettsgren utenom skisporten, kan oppvise maken til interesse og iver. Tidligere ble o-løpene regnet som kondisjonstrening eller nedtrening i forskjellige idrettsgrener, men slik kan o-løp også drives i dag. Den som vil gjøre seg gjeldende i o-løp, må imidlertid spesialtrene — ja både hode og bein. En del av dere har kanskje lyst til å være med, men det skorter på øvelsen i kart og kompass. Men det behøver dere ikke være bange for, for får Magne samlet en del interesserte, vil han nok få istand instruksjonsmøter og treningsturer i terrenget.

Det er ikke meget som gir slik glede og avkobling som å komme ut i naturen. Gå på ukjente steder og finne fram der en vil, uten andres hjelp, gir selvsikkerhet og glede. Jeg kan forstå Magne når han sier det er alltid moro å være med i et o-løp, selv om en ikke vinner; «mannen må jo lære å gå, før en kan tenke på å løpe». En vil straks merke, i sitt første løp at det alltid er ett eller annet, man opplever på veien, som gir deg en god erstatning for plasseringen man ikke klarer å oppnå, men som en håper på i de neste startende o-løp. De som aldri har gått i skog og mark, har mistet mye glede, og de som går bare på kjente veier og stier, har ikke den samme glede som det er å finne fram på ukjente steder.

Postene får man jo oppgitt under løpet. På den første post får man oppgitt hvor neste post ligger, og sådant videre. Som oftest er det i et løp fra 3—6 poster og kanskje 7—8, det spørres hvor langt løpet er, og hvor krevende løypa er.

Et godt råd er det, for alle dem som liker å gå turer, sommer som vinter, å ta med seg kart og kompass. Det er blitt en selvfølgelig og populær ting i utrustningen; men man skal ikke bare ha det med, men man skal også bruke det. En liten orientering i bruken av kart og kompass er jo lett å skaffe seg, og da er det nok ikke så mange turer man skal

gjøre før man er inne i det å stikke ut ruten, og det er jo også en fordel å danne seg en mening om terrenget på kartet hjemme på forhånd.

Jeg håper at jeg med disse ord har fått dere (iberegnet meg selv) ikke orienterende Pors'ere til å forstå, hva dere har gått glipp av, og skulle parløperne Magne og Thorbjørn, Kalle og Dutte Eriksen, innby til et instruksjonsmøte, så møt fulltallig fram, da de ovennevnte parhester ganske sikkert vil overbevise dere om hvilken glede det ligger i et kompass og kart.

Forøvrig startet undertegnede, Th. Asland, Magne, Rolf, foruten noen damer og 5 barn, på orienteringstur til Sørtjern forrige søndag. Vi møttes på det avtalte utgangspunkt, hvor Magne la kompasset an på kartet. Vi drog avgårde etter Magnes rettleiding på en sti som Magne forøvrig hadde gått før i et o-løp med heime-ernet. Været var strålende, og det gikk ganske bra til å begynne med, men hvorledes det enn var, kom vi ut av kurs, og vi begynte da å ta oss fram i et ganske ulent og forøvrig sterkt stigende terreng. Noe uvant var det jo for meg med den kondisjon jeg hadde, og jeg vil ikke snakke om barna, men til all glede gikk det smertefritt. Vi kom fram til punktet Sørtjern, forøvrig et skjont sted, hvor vannliljen sto i flere skønne farver. Magne var straks i fiskehabitt, han skulle vise Thorleif at de store ørrettene han sist hadde fisket, ikke var noen overdrivelse. Thorleif smilte av disse tre kvart kilos ørreter, som skulle finnes der. Magne okkuperte en bae uti vannet, men ørret eller noen annen fisk fantes ikke.

Da bestemte Thorleif seg for å ta skjebnen i sin hule hånd, og okkuperte fiskestangen og gikk på den andre siden av vannet. Magne satt med bange anelser, og jamen greidde Thorleif en karuse, den eneste de fikk, men den $\frac{3}{4}$ ørretten var og ble borte.

Så tente Thorleif bål, kokte ekte amerikansk kaffe, og damene hadde med seg de mest delikate smørbrød og kaker, og jeg behøver vel ikke si at det smakte. Ingrid underholdt med litt jodling, som bare hun kan det, og før vi visste ordet av det, innstilte Magne kompasset på en ny rute, og denne gangen bommet vi ikke på hjemveien, og utgangspunktet var innhentet på mindre enn null komma null.

Alle var skjønt enige i at dagen var brakt godt i havn, og jeg vil spesielt uttrykke min

glede for orienteringsturen, og håper på mange flere, og lever inntil da på den herlige turen, samt det gode kameratskap som oppsto til fordel for Magnes videre arbeid for en orienteringsgruppe i Idrettsforeningen «Pors».

W. L.

Vi håper at denne appellen ikke vil være forgjeves, og vi tror sikkert at det er mange innen foreningen som har interesse av orienteringssporten. Altså, når høsten kommer med turer i skog og mark, møtes vi «på nye stier»!

Vi er brysomme med laget.

Til Anonym's artikkel i siste nr. av bladet, kan en være fristet til å komme med noen kommentarer.

Stykket inneholdt mye hardt ris, og svært lite ros, — ja kritikk er i det hele blitt en nokså vanlig pille, som serveres våre lag og spillere.

Det er en kjennsgjerning at laget var nede i en aldri så liten dumpidal. Mange av spillerne var også med på nedturen, men at det bærer oppover igjen, kan en forstå, selv om det i skrivende øyeblikk ikke akkurat er prestert noen direkte glansnummer som bør gjøre oss til optimister. Det kommer. Når vi har mattet doye alle nederlagene i år, så har ikke dagspressen vært nådig i sin behandling av kruttet — for der har ladningene vært i orden. På det fhv. elitehjørnet har ikke kritikken vært mindre sur — og det er med skuffelse jeg konstaterer at den epistel som ble tatt inn, tydelig er avfattet av en av de altfor faste slitere med den negative innstillingen.

Alle de ord og uttrykk som slenges ut i eteren på det fhv. er så langt fra egnet til å komme på prent. Derfor bør også hver enkelt være forsiktig med sine kommentarer — særdeles i nedgangstider. Det er da vi skal vise det rette ansikt, og ikke slutte oss til det store klagekor, som mer enn noe bidrar til å føre alt i samme store sluket. Husk, at kritikk ikke alltid er positiv.

Hvorfor skal en bestandig komme med noe negativt når vi skal kritisere en spiller eller lagene? Et godt ord er atskillig bedre — og alle de «gode rådene» bør du legge fram for dem som er ansvarlige for lagene og forestår kampene og treningen.

Vi har virkelig eksempler på at habile spillere er kritisert slik at de er blitt helt ubrukelige. Hører en spiller til stadighet at

han ikke har noe på laget å gjøre, kan du være sikker på at han går på banen med «hodet under armen». I redsel for den uvettige kritikken, kan han lage det mest fatale. Hvem gagnar det — og hvem bærer ansvaret? Jo, det er alle de «sakkyndige kritikerne» som får æren — og den bør helst bæres anonymt. Vi må huske på at vår avis har en annen misjon enten å komme med finter som kan bidra til å skape misstemning. Det må ikke bli slik at en spiller eller et annet medlem nærmest gruer til avisa kommer ut — for kanskje akkurat han skal under behandling i dette nr.

Finn heller ut det gode du ser — og la de rette høre den tonen også. Det kommer sikkert godt med. Til slutt vil jeg be «Anonym» undersøke i redaksjonen for å få dementert sin uriktige påstand om at frivillige innlegg til avisa ikke tidligere er mottatt.

fd.

Et gløtt fra DAMEGRUPPA!

Vi har hatt ferie fra våre tradisjonelle møter i lokalet vårt, men etter atskillige forespørsler arrangerte vi en utflukt til Nybergåsen. Frammøtet var dessverre ikke så bra som vi hadde ventet. Vi var en ca. 25 stk., med stort og smått, men været var slett ikke noe innbydende, så av den grunn kom det vel ikke flere, kanskje. Noen ganske få av det sterke kjønn hadde funnet veien opp, og etter at vi hadde spist og hygget oss litt, fant vi på litt moro med fotballen. Vi stilte opp med to ganske bra lag. Det ene laget vant selvfølgelig, og det var det som Torborg var med på, for hun var en mester til å skyte. Hun scoret en 8—9 mål, tror jeg. De øvrige som var med var Øivind Asdahl i det ene målet og Caspara Larsen i det andre, ellers var Henny, Torborg, Dagmar, Ingborg, Borg-hild, Ingrid, Anne Sofie, Unni, Torbjørn, Randi, Ivar Våge og Rolf Asdahl med. — Henny hadde en fabelaktig kondis, og Borg-hild var fenomenal til å ta'n på hu'e. Randi tenkte vel på Danmarksturen, så hun var litt nervøs, men jeg tror det gikk bra med henne, for hun reiste ihvertfall noen dager etter, i full vigør. Caspara var god i mål og tok pent det som kom. Ingborg H hadde en merkelig evne til å «passe», så hun har ganske sikkert tjuvtrena på det. Undertegnede var en ordentlig sliter, som ikke fikk

utretta stort, og måtte ta en pust av og til. Endelig blåste Rolf for full tid, og vi kunne sette oss igjen og kose oss med deilig kaffe og mat, og vifte bort mygga, for de var det nok av. Klokka 10 syntes vi det var på tide å bryte opp, og vi rusla nedover hver til vårt, noe stive og støle etter den harde kampen. Ja, dette var en bit fra utflukten.

Så var det litt om gruppa ellers. Det er nå basaren vi strever med. Vi har nå endelig fått et lokale til den, og til de av medlemmene som har tatt imot håndarbeider, vil jeg si: *Få dem ferdig så fort som mulig*, og lever dem inn til Torborg i Meieriet. Vi begynner nå møtene igjen i klubbhuset, mandag den 22/8, og da vil jeg henstille til hver enkelt å ta med et nytt medlem.

Dirgni.

BANDY-treningen begynner nå!

At sommeren definitivt er forbi for i år, er en kjennsgjerning, men at tiden dermed også er inne for den forberedende trening i bandy, er det vel ikke så mange som har klart for seg. Ikke desto mindre er det fra nå av at grunnlaget skal legges til vinterens kamper. Kondisjonen skal bygges gradvis opp slik at den siden av saken er klar ved sesong-starten. Det må ikke være noe som heter at laget spilte godt, men spillerne hadde ikke god nok kondisjon til å gjennomføre hele kampen! Forøvrig burde kondisjons-spørsmålet være noe som den enkelte spiller løste på egen hånd. Tiden på treningskveldene er såpass kostbar at den ikke må kastes bort på løpetrening. Det samme gjelder selvsagt også for fotballen. Nei, på treningen er det tekni-ken som skal oppøves og finessene som gjør utslaget i kamp, innarbeides.

Derfor, du som har tenkt å spille bandy til vinteren, gå i gang med kondisjonen og ta også fram kølla og lek deg litt med den. Men du må begynne i dag!

Mr. Naught.

Oppmuntrende

var det å få et bidrag til avisa, uoppfordret, og i dette nr. er det hele *to!* Som regel har vi vært nødt til å hale og dra for å få stoff fra medlemmene. Skal det bli en forandring i dette nå? Vi vet jo at dere har en hel del på hjertet alle sammen, men hvorfor ikke komme til avisa med det? Slik som det er nå, får

Rapport

fra Damene.

Da vi Pors'-damer fikk innbydelse til Danmarks-turen, mottok vi den med glede. Da vi startet tirsdag morgen, ble vi med en gang som én familie og dampen kom straks på topp under ledelse av sirkusdirektør Johny. Vi kom frem til Helsingør ved 1/10-tiden om kvelden, og andre dagen var vi tidlig på beina for å se alt i forretningene. Alle var ville av begeistring, og pengepungen måtte frem både titt og ofte. Der var alt man kunne ønske seg av klær, sjokolade, et hav av ost og ikke å forglemme snaps som var å få i hver forretning.

Sankt-Hansaften, etter idrettsstevnet, var det fest i Tennishallen, hvor vi damer svinget oss i dansen med våre danske venner. Dagen etterpå fortsatte så med idrettsstevnet, med avslutningsfest søndag. Mandag morgen startet vi så på turen hjemover med skreppene fulle av pølse, ost, paraplyer, kjoler, stoffer og mye annet rart. Vi overnattet i Halden på et nydelig pensjonat, med paradismadrasser. Damene måtte da unnvære de mannlige (det var da leit, fantasiens anmerkn.) Alle damene fikk nemlig ett rom med herrene på rommet innenfor, men Leif trakkert svært da han begynte å tapetsere veggene, mens de andre fikk vondt i maven av latter, så det ble sent på natten for han var ferdig.

Med dette vil vi damer få lov å takke Pors'erne for den herlige tur, og håper på snarlig tur igjen.

Damene.

en det inntrykk at alt er såre vel, men det er tross alt, ikke tilfelle, noe som en får et levende inntrykk av på «hjørnet». I denne forbindelse vil vi foreslå at endel av «folketaler»-virksomheten der, henlegges til spaltene i bladet vårt slik at det som er skjært, kommer fram i dagen og kan diskuteres på en skikkelig måte. Forøvrig er det ikke noen betingelse at du bare skal skrive når du har noe å kritisere. Nei, spaltene i bladet vårt står åpne for stoff av ethvert slag, og heretter venter vi bare på ditt bidrag! for det er langtfra meningen at bare 2—3 stykker skal sørge for stoffet.

N. F. F.'s landstrenerkurs

på Furuset, Oslo i tiden 24-31 juli.

Jeg er blitt bedt om å skrive noe om landstrenerkursen i fotball, som jeg har vært på, og skal forsøke det på beste måte.

Det var med en viss forventning jeg gikk etter å ha fått innkallelse til N.F.F.'s landstrenerkurs. Når jeg så fikk vite at «Jeisen» hadde fått det samme, var det jo dobbelt hyggelig at vi ble to fra samme forening. Søndag morgen reiste vi til Oslo, hvor alle deltagerne skulle samles. Her ble vi møtt av N.F.F.'s sjefstrener, Ragnar Pedersen, som skulle lede kurset. I buss gikk så turen ut til Furuset Stadion, hvor kurset skulle holdes. Dette anlegget viste seg å være flotte saker: en deilig grasbane med grusbane ved siden. Her var også et klubblokale som vel er sjelden å se. Her var det to store møtelokaler, leilighet for vaktmesteren, restaurant, garderøber, bad og badstu, og alt tilbehør. Skaperen av denne bygning er Ole Reistad og den ble ferdig i 1939 og kostet da noe slikt som 150.000 kroner. Utenfor var det en liten deilig park. Forøvrig hadde man også et badebasseng her, men det var dessverre istykket, så vi fikk ikke anledning til å prøve det. Stedet var således helt ideelt for et trenerkurs.

Etter at vi var blitt anvist rum og fått våre køyeplasser, ble vi beordret i treningsdrakter, og guttene fikk nu tid til å hilse på hverandre og bli kjente, og det gikk nu på mange forskjellige «tungemål». Her lød trønderisk og vestlandsk, blannet med sørlandsk og det brede ostlandske om hinannen, og i løpet av få minutter var det blitt en kameratflokk som vel nesten er sjelden å se, heri innbefattet vår populære sjef, Ragnar Pedersen. Det vil her bli for langt å fortelle om de forskjellige ting, men jeg skal prøve å gi et kort resymé.

Programmet for dagen var:

Kl. 7: gymnastikk. Kl. 8: frokost. Kl. 9-13: praksis og teori. 13-15: middag. 15-18: praksis og teori. 18,30: aftens. Etter aftens var det forskjellige ting, som foredrag, film, eller man hygget seg på annet vis. Kl. 23 var det ro. Torsdag kveld fikk vi forresten fri for å se på landskampen i fri-idrett mellom U.S.A. og Norden, og de av guttene som var nede, fikk bl. a. se amerikaneren Fuchs sette sin fenomenale verdensrekord i kulestøt på 17,79 m. Den første dagen ble guttene tildelt hver sine oppgaver i praksis og teori som de skulle arbeide med og siden legge frem for

de andre, og i fristundene var det mange betenkte ansikter og rynkede panner å se, men alle greidde sine oppgaver bra, tror jeg, og en kunne godt merke at det lå arbeide og interesse bak det hele.

Det var også lagt inn individuelle konkurranser som foregikk både i trenings- og fritiden, og her konkurrertes det i mange ting. Forskjellige balløvelser og fra loppe-spill til sang.

I de foredrag som ble holdt, som var både interessante og lærerike, fikk vi høre idrettslege Johansens foredrag om yrkeshygiene, skader, og om hvor nødvendig det er med legekonsultasjon for idrettsmenn. Vi fikk også høre hvordan en skulle forholde seg ved enkelte skader.

Av Th. Kristiansen fikk vi høre om spilleregler, og vi fikk et godt innblikk i hva som er lovlig og ikke lovlig på fotballbanen.

N.F.F.'s generalsekretær, Asbjørn Halvorsen, holdt to dager foredrag for oss om lagledelse, taktikk og systemer og her ble vi satt godt inn i fotballens finesser, av Halvorsen, som den autoritet han er på området.

Til slutt fikk vi foredrag av sekretær Sevaldson om forsikring, registrering av spillere og protester. Til alle foredragene var det adgang til spørsmål, og dette ble også godt benyttet og svarene ble gitt greitt og forståelig.

Guttene seg imellom tok også opp mange problemer, og diskusjonen var stor. Ble vi ikke enige, gikk vi på banen, og i praksis fikk vi snart forklaringen, under R. Pedersens rettleiding.

Tiden gikk så altfor fort, og da kurset ble avsluttet lørdag middag, var alles ønske at man kunne fortsette enda en uke.

En stor del av æren for at kurset ble så vellykket, og oppholdet så hyggelig, må tilskrives Furuset Stadions vaktmester Nordli med frue, for de gjorde alt for at vi skulle ha det bra.

Lørdag ettermiddag arrangerte N.F.F. avslutningsmiddag i Oslo Handelsstand. Under middagen takket Asbjørn Halvorsen deltagerne for den interesse de viste under kurset, og håpet deres arbeid ville bære frukter rundt om i landet. Samtidig foretok han premieutdeling for konkurransene som ble holdt i kurset, og her ble «Jeisen» overrakt 1. pr., under stor jubel. Det ble utdelt i alt 5 premier.

En av kursdeltagerne, Emil Christensen, overrakte så Ragnar Pedersen en gave, et blomsterglass i sølv som takk for hans gode

Porsgrunds Ørebank

AKSJESELSKAP

Opprettet 1899

Mottar innskudd. Disk. vekslar og vekselobl.

Aksjekapital kr. 120.000,00

og myndige ledelse, og for det kameratskap han skapte mellom oss.

Ivar Fagerlund overrakte ham derpå et diplom, utarbeidet av guttene selv, og med samtliges underskrift, som et minne fra trenerkurset.

Dermed var landstrenerkurset for 1949 slutt, og N.F.F. hadde igjen gjort et løft for å heve fotballnivået i Norge.

Så reiste alle hver til sitt, med et varig minne i sinnet.

Det kan kanskje interessere leserne hvem som var deltakere ved kurset:

Rolf Brubakk, Fram, Lillestrøm. Emil Christensen, Tønsbergkameratene. Ivar Fagerlund, Glassverket. «Jeisen» Gundersen, Pors. Per Hagfors, Furuset. Karsten Johannessen, Start. Åage Larsen, Ørn. Marthin Notland,

Baune. Alf Nilsen, Hardy. Arvid Petterson, Strindheim. Otto Skare, Wing. Olaf Skilbred, Pors. Arne Strom, Kvikk. Villy Sundblod, Skeid. Georg Tifke, Sprint. Leif Wolmer, Frigg.

Hvis noen av dere skulle få se Pors-bladet så sender jeg en hilsen og vel møtt igjen.

(Nr. 13. Olaf Skilbred.)

*

Vi takker Olaf for rapporten, og kan videre meddele, at han har lovet å skrive endel instruksjonsartikler i de kommende nr. Så får vi håpe at de kunnskaper han og «Jeisen» har ervervet seg på kurset, vil bære frukter, slik at laget nå vil gå framover igjen, og det med raske skritt.

Bokse-
gruppen

og Balliarene Cafe.

Boksegruppen innviet sitt nye arrangement søndag 31/7 med bokseoppvisning på Balliarene Kafé, Siktesøya.

De som var med var Bjarne og Rolf Olsen, Willy Sveum, Henning Johansen, Stokke og Thor Skarnes. De gjorde en ypperlig propaganda i sine oppvisninger og man skulle ikke tro, at det var første gang de hadde hansker på hendene. Alle sammen gikk ganske friskt, ja sogar altfor friskt til å være første gangen,

men håper det gir mersmak, så alle er i best mulig form til sesongen starter.

Av politiet har vi også fått tillatelse til å ha dans onsdag og søndag, og hvor vi også vil flette inn litt boksing. Det vil bli avholdt dans hver onsdag og søndag, såsant været står oss bi, i tiden framover, og det vil derfor være ønskelig om alle Pors'ere med bekjentskaper, vil støtte opp om arrangementet vårt der ute. Prisen kr. 1,— i inngangspenger, er ikke avskrekkende, foruten er det delikate smørbrød samt leskedrikke og kaffe å få kjøpt på Balliarene Café. Dansen begynner så tidlig at enhver har god tid å komme hjem på. Sjøbussen går kl. 10 — 1/211 hver kveld til Brevik. Der er oppsatt plakater utover på hver øy for å tilkjennegi at det foregår noe ekstra på Balliarene Café, og vi håper da på godt besøk fra Pors'ere, samt på litt hjelp med eventuelt salg av billetter og kontroll.

Så vel møtt på Balliarene Café, Siktesøya.

Boksegruppens styre.

porsgrunn porselen

elektrisk brent
90 % norsk

Velsmakende og næringsrik

Orion kjem. Renseri & Farveri

Rensriet: Tollbodgt. 21.

Tlf. 585.

Filial: Stangsgt. — Tlf. 758.

Parkrestauranten A.S.
PORSGRUNN

PORSGRUNN KINO

PORSGRUND METALVERK A.S

«Ekko»

er stedet —
når det gjelder

FRUKT- OG TOBAKKSVARER Ukeblader
Pakke-ekspedisjon. Telefonbox nr. 654.

Komm. for Norsk Tipping A/S

Lina Halvorsen,
Tørmogt. 12,
bes.

Vestsidens Skotøyforretning A.s

Torvet
V. Porsgrunn.
Telefon 441.

H. OLSEN V. PORSGRUNN TELF. 188.

MANUKTUR — GARN — TRICOTASJE
KJOLER — KÅPER
Sengeutstyr — Herreekvipering — Arbeidskker.

Porsgrunn Samvirkelag

Avd. 1 — Telf. 229
Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.
— MØBELFORRETNING —
Snekker-, tapetser- og malerverksted.
V. Porsgrunn. Tlf. 508.

Dame og Herre klipp	Vestsidens Herrefrisør tidl. W. Berg Henriksen Fagmessig arbeide ALFRED WINJE	Vask og Fohn Massasje
------------------------------	---	--------------------------------

Kr. Knudsen & Co

DROGERI, FARVEHANDEL og
PARFYMERI
Telef. 571. V. Porsgrunn.

Frisk frukt for familien — hele året.

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker.
Tlf. 399, Porsgrunn.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.
Tlf. 498.

Aut. Rørleggerforretning

I. L. Dyraas

Tlf. 237

Brød gir styrke — Kaker gjør fest

SOLID SKOTØY
hos

H. J. HALS

Storgt. 136.
Tlf. 609.

Hj. Hermansens eftf.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL —

Les sportssiden i

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING
— SPORTSARTIKLER —

O. Braarud

Kjøtt- og Pølseforretning
Øst og vest
Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Alle ur-reparasjoner utføres med garanti.
Hurtig levering.

Godt utvalg i lenker og remmer

Urmaker Hj. Bjåland Johannesen

Storgt. 109